

Posudek diplomové práce

Jméno diplomanta: **Karolína Mládková**

Téma a rozsah práce: **Aktuální otázky uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů ve srovnávací praxi, celkem 78 stran textu, včetně literatury a resumé**

Datum odevzdání práce: 14.11.2022

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Diplomantka si zvolila téma vysoce aktuální, v návaznosti na problémy, které se objevily v judikatuře našeho Nejvyššího a Ústavního soudu v souvislosti s výkonem cizích rozhodčích nálezů, a následnou novelizaci EŘ a ZMPS. Téma je zasazeno do klasické regulace mezinárodního rozhodčího řízení, které stále vévodí Newyorská úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů z r. 1958, dosud neměnná a nepřekonaná. Čl. III NÚ stanoví, že pro uznání a výkon rozhodčích nálezů, na něž se vztahuje Úmluva, nebudou stanoveny podstatně tíživější podmínky nebo vyšší soudní poplatky, než jsou stanoveny pro uznání a výkon místních rozhodčích nálezů. To je jedním z východisek, za nichž je třeba posuzovat novelizaci ZMPS a EŘ, s čímž se diplomantka s úspěšně vypořádala.

2. Náročnost tématu:

Diplomantka navazuje na dosavadní poměrně bohatou literaturu upravující mezinárodní arbitráž, na straně druhé si vybrala téma, které je v české praxi, a tudíž i literatuře nové, zpracované ve dvou vysoce kvalitních výstupech, nicméně i tak náročné. Diplomantka na tyto dva výstupy navázala a vytvořila práci kvalitní, která se zabývá i dalšími otázkami a srovnává situaci v ČR s právní regulací a praxí uznávání cizích rozhodčích nálezů v Německu.

3. Kritéria hodnocení práce

Diplomová práce je logicky rozvržena a vhodně systematicky uspořádána. Práce sestává ze čtyř kapitol, dále podrobně vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr. Záměrem práce, jak píše diplomantka v Úvodu, je předně popsat právní úpravu uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v českém právu, vymezit základní pojmy a instituty. Dále se zaměřuje na nový legislativní vývoj v této oblasti a zejména se snaží zhodnotit, zda je nová

úprava pozitivním přínosem pro soulad české úpravy s mezinárodními smlouvami a případně uvést její nedostatky. Závěrem srovnává úpravu rozhodčího řízení s úpravou v SRN, se zvláštním zaměřením opět na uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů.

V první kapitole se diplomantka obecně zabývá uznáním a výkonem cizích rozhodčích nálezů v mezinárodním právu soukromém. V podkapitole Rozhodčí nález na s. 8 uvádí, že o rozhodčí nález se jedná tehdy, pokud je jím rozhodnuto (...) ve věci samé, nikoli o procesní otázce (s odkazem na Borna). Toto by měla při ústní obhajobě upřesnit – rozhodčím nálezem lze přece rozhodovat i v dalších věcech. To, co je uváděno v mezinárodních monografiích o arbitráži obecně, je vhodné vždy konfrontovat s tuzemským právem, i když se jedná o obecnou kapitolu. Obdobně je tomu s „kontumačním“ rozhodčím nálezem (*ibidem*), opět je nutné konfrontovat s realitou tuzemského práva a praxe. Druhá kapitola se již přímo věnuje uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v českém právním řádu., tato kapitola je zcela odlišná od té předchozí, která byla popisná; diplomantka se zde kromě zákonné úpravy kriticky a přínosně zabývá i judikaturou českých soudů. Třetí kapitola úzce obsahově navazuje s osvětlením legislativních změn v českém právu od 1.1.2022 a s analýzou platné právní úpravy. Tyto partie jsou psány dynamicky, se zjevným zájmem diplomantky, která se nejen kriticky zabývá předchozí i současnou úpravu a judikaturou, ale zároveň se snaží i o posouzení praktických dopadů. Čtvrtá kapitola pak uvádí ve stručnosti úpravu uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v Německu, to bylo šťastné rozhodnutí, protože regulace v Německu je na rozdíl od české právní úpravy, jak se zdá, v souladu i s NÚ. To je závěr, ke kterému dochází diplomantka, a se kterým souhlasím. Mám dotaz k tvrzení na s. 58, kde autorka uvádí, že cizím rozhodčím nálezem se dle německé literatury rozumí takový rozhodčí nález, jehož vydání předcházelo rozhodčí řízení, které se konalo v jiném místě než v Německu (s odkazem na Zeisse). To by bylo zčásti rozdílné pojetí od pojetí českého, ale formulace německého ZPO k tomuto výkladu, jak se zdá, odůvodnění nedává. I k tomu by se diplomantka měla vyjádřit při ústní obhajobě a srovnat pojetí cizího rozhodčího nálezu podle ZMPS a ZPO.

Práce ústí v Závěr, v němž diplomantka shrnuje poznatky, k nimž dospěla. Se závěry diplomantky, které jsou podrobně zdůvodněny, lze souhlasit.

4. Přípomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Práce je napsána kulturně, velmi dobrým stylem. Na rozdíl od první kapitoly, kde diplomantka pracuje pouze s několika zdroji, jejichž obsah přejímá (jak jsem již uvedla výše, někdy bez náležité konfrontace s českým právem), jsou ostatní kapitoly psány s podporou řady zdrojů, tuzemských i zahraničních a diplomantka zde vyjadřuje i svá stanoviska, dostatečně

odůvodněná. Zejména kapitoly dvě a tři jsou skutečně přínosné. Dotazy k ústní obhajobě jsem vyjádřila průběžně v textu.

Ještě je potřebné se vyjádřit k vysoké shodě se zdroji, která vyplývá z Protokolu o vyhodnocení podobnosti závěrečné práce, zveřejněném v SISu. Protokol jsem zevrubně s diplomantkou projednala, diplomantka vypracovala podrobné vyjádření k jednotlivým shodám v protokolu uvedeným, toto vyjádření jsem přijala a bude připojeno k posudkům.

5. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

6. Navržený klasifikační stupeň

Práci hodnotím známkou výborně až velmi dobře, bude záležet na její ústní obhajobě.

V Praze dne 2.1.2023

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.
vedoucí diplomové práce